Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Diurnale Bursfeldense - Cod. Schwarzach 9

[Hirsau], [1472-1475]

Incipit vigilia mortuorum

urn:nbn:de:bsz:31-216528

Visual Library

Et ne nos ĩducas in tẽptacoꝫ· Preces
EGo dixi dñe miſerere mei. Sana aĩaꝫ meã
qꝛ peccaui tibi Confiteant̃ tibi dñe oĩa opa tua
Et ſcti tui. Sacerdotes tui induant̃ iuſticiaꝫ. Et ſcti.
Peccauimꝰ cũ patribꝰ nr̃is: Iniuſte egimꝰ iniq̃·
Dñe nõ ſcdm̃ pcca nr̃a facias nob: Neqꝫ ſcdm̃.
Dñe ne memineris iniquitatũ nr̃aꝝ antiquaꝝ. C
Adiuua nos ds ſalutaris nr̃: Et ꝓpter gl'iam
Eſto nob dñe turris fortitudĩs: A facie inimici.
Dñe ds virtutũ ꝯuerte nos: Et oñde faciẽ tuã.
Dñe exaudi oroẽ ꝛc̃ Dñs vobiſcũ. Oremꝰ
DEus cui ꝓpriũ ẽ miſereri ſp̃ ꝛ ꝑcere ſuſci
pe dep̃cacõnẽ nr̃am. et quos delictoꝝ
cathena ꝯſtringit miſeracõ tue pietatis
abſoluat. Per dñm: Dñs vobiſcũ: Benedi
camus dño ꝛc. ∴ Incipit vigilia mortuoꝝ.
Pſalmus Dilexi: Añ Placebo dño i regi
one viuoꝝ: Addñm: Heu me quia incola
tus meus prolongatus e. Leuaui: Dñs cu
ſtodit te ab omi malo. cuſtodiat aĩaꝫ tuã dñs
De pfundis. Si iniquitates obſeruaueris dne
dñe quis ſuſtinebit. Confitebor. Opa ma
nuũ tuaꝝ dñe ne deſpicias. V Audiui vocem
de celo dicentẽ m. Beati mortui qui i dño

moriũt. Ad magt. Omẽ qđ dat m̄ pr̄ ad me
veniet et eũ qui venit ad me nõ eiciã foras.
In p̄mo nocturno añe et Pſalmi.
Dirige dñe ds meus in cõſpectu meo viam
tuam. Verba mea. Conuerte dñe ⁊ eripe
aīam meã qm̄ nõ ē in morte qui memor
ſit tui. Dñe ne in furore. Nequā rapiat
vt leo aīam meã dũ nõ ē qui redimat neq̄
qui ſaluũ faciat. Dñe ds meus. ℣. Dirige
dñe ds meus: In cõſpectu meo viam tuã. lcõ p̄ma.
Parce m̄ dñe. nihil eñi ſũt dies mei
Quid ē homo. quia magnificas
eũ aut q̄ apponis erga eũ cor tuũ. Viſi
tas eũ diluculo. et ſubito probas illũ
Vſq̄ quo nõ parcis m̄. nec dimittis me
vt gluciã ſaliuã meã. Peccaui. Quid
faciã tibi o cuſtos hoim̄. Quare me po-
ſuiſti cõtrariũ tibi. et factus ſũ m̄ met
ip̄i grauis. Cur nõ tollis pctm̄ meũ.
et quare nõ aufers iniq̄tatẽ meã. Ecce
nunc in puluere dormiã. et ſi mane que-
ſieris nõ ſubſiſtam. ℟. Redemptor
meus viuit et in nouiſſimo reſurgã. Et reno-
uabit denuo oſſa mea et in carne mea

videbo dn̄m meū. ℣ Lauda aīa mea dn̄m
laudabo dn̄m ī uita mea psallā deo meo q̄
diu ero. Et renouabitur. lectio 2ª Tedet
aīam meā vite mee. dimittā aduersū
me eloquiū meū. loquar ī amaritudine
aīe mee dicā deo noli me cōdempnare. Indi
ca m̄ cur me ita iudices. Nunquid bonū
tibi videt(ur) si calūnieris et opprimas me op(us)
manuū tuarum et cōsiliū impiorum adiuues.
Nunquid oculi carnei tibi sunt. aut sicut videt
homo et tu videbis. Nunquid sicut dies hoīs
dies tui et anni tui sicut humana sunt tēpa ut
queras ī iniqtatē meā et pctm meū scruteris.
Et scias quia nihil impiū fecerim cum sit
nemo qui de manu tua possit eruere. R.
Absolue dn̄e aīas eorum ab omni vinculo delictorum
nō eas tormentū mortis attingat. Non recor.
cathena cōstringat sed misericordia tua in pacis eas
ac lucis regione cōstituat. ℣ Si que illis sint
dn̄e digne cruciatibus culpe tu eas gr(aci)a leni
tatis indulge. Non recor. Manus tue fe
cerūt me et plasmauerunt me toti in cir
cuitu. et sic repente precipitas me. Me
mento queso quod sicut lutum feceris me et ī

pulverem reduces. Bone sic lac mulsi-
sti me: et sic caseum me coagulasti. Pel-
le et carnibus vestisti me: ossibus et nervis
compegisti me. Vitam et misericordiam tribuisti
mihi: et visitatio tua custodivit spiritum
meum. R. Deus eterne in cuius humana conditio pote-
state consistit animas omnium fidelium defunctorum quesumus ab omnibus
absolve peccatis. Ut penitentie fructum quem voluntas
eorum optavit preventa mortalitate non perdant. V.
Qui in cruce positus latronem sero penitentem suscepisti
eorum precamur pie peccata dilue. Ut penitentie. In iii
nocturno. Ana. et psalmi. In loco pascue ibi me col-
locavit. Dominus regit me. Delicta iuven-
tutis mee et ignorantias meas ne memine-
ris domine. Ad te domine levavi. Credo videre
bona domini in terra viventium. Dominus illuminatio
mea. V. A porta inferi. Erue domine animas eorum.
Responde mihi quantas habeo iniqui-
tates et peccata. Scelera mea et
delicta mea ostende mihi. Cur faciem tuam
abscondis: et arbitraris me inimicum
tuum. Contra folium quod vento rapitur osten-
dis potentiam tuam: et stipulam siccam per-
sequeris. Scribis enim contra me amari-

tudines

tudines. et ꝯsumes me vicijs adole-
scentie mee. Posuisti in nervo pedē
meū: et observasti oīs semitas meas:
et vestigia pedū meorū ꝯsiderasti. Qui
q̄si putredo ꝯsumendus sum: et q̄si vestimē-
tū q̄d comedit a tinea. ℟. Memento queso deus
q̄ sic lutū feceris me et in pulverem reduces me
Nonne sic lac mulsisti me et sic caseū me co-
agulasti pelle et carne vestisti me ossibus
et nervis cōpegisti me. ℣. Vitā et misericordiam
tribuisti m̄ et visitatio tua custodivit spiritum
meū. Nonne. Homo nat⁹ de muliere brevi
vivens tpe: repletur multis miserijs. Qui
q̄si flos egredit̄ et ꝯterit̄ et fugit velut
umbra et nūq̄ī eodē statu pmanet. Et
dignū ducis sup huiuscemodi ap̄ire oculos
tuos et adducere eū tecū in iudiciū. Quis
pt face mūdū de imūdo ꝯceptū semine. No-
ne tu qui solus es. Breves dies hoīs sū-
nus mēsiū ei⁹ apud te ē. Constituisti
terminos ei⁹: qui p̄teriri nō poterunt
Recede ergo paululū ab eo ut quiescat:
donec optata veniat: sic mercenarij di-
es ei⁹. ℟. Ne tradas dn̄e bestijs aīas

ↄfitentiū tibi Et aīas paupꝰ tuoꝝ ne obli
uiſcaris in finē ℣ Memorare que ſit mea ſub
dn̄e et q̄ nō vane ↄſtituiſti om̄s filios hoim.
Et aīas. Quis m̄ tribuat vt ī inferno
ꝓtegas me et abſcondas me donec per
tranſeat furor tuus et ↄſtituas m̄ tp̄s
in quo recorderis mei. Putaſne mortuꝰ
hō rurſū viuat. Cunctis diebꝰ quibus
nūc milito expecto donec veniat ī mu
tacō mea. Vocabis me: et eº rn̄debo t
Opi manuū tuaꝝ porriges dextram Tu
quidē greſſus meos dinumeraſti ſed pce
ctis meis. R. Rogamꝰ te dn̄e deꝰ nr̄ vt
ſuſcipias aīas eoꝝ defūctoꝝ ꝓ quibꝰ ſang
nē tuū fudiſti. Recordare q̄ puluis ſumꝰ
et hō ſic fenū et flos agri ℣ Miſericors et
miſerator et iuſte dn̄e: Recordare. In iiiº nº
dn̄e et pſalmi. Complaceat tibi dn̄e vt eru
as me. dn̄e ad adiuuandū me reſpice. Exper
tans expectaui: Sana dn̄e aīam meā
q̄ peccaui tibi. Beatus qui intelligit:
Sitiuit aīa mea ad dm̄ viuū qñ veniā
et apparebo ante faciē dn̄i ℣ In memoria

^ forte ^

eterna

etna erunt iusti Abauditone mala no timebit

Spus meus attenuabitur dies mei breuiabuntur et solum michi supest sepulcrum
Non peccaui et in amaritudinibus moratur oculus meus. Libera me dne et pone me iuxta te et cuiusuis manus pugnet contra me. Dies mei transierunt cogitationes mee dissipate sunt torquentes cor meum. Noctem uerterunt in diem et rursum post tenebras spero lucem. Si sustinuero infernus domus mea est et in tenebris straui lectulum meum. Putredini dixi pater meus es mater mea et soror mea vermibus. Ubi est ergo nunc prestolatio mea et patientia mea. Tu es dne deus meus. R. Cognoscimus dne quia peccauimus veniam petimus quam non meremur. Manum tuam porrige lapsis qui latroni confitenti paradisi ianuam aperuisti. V. Vita nostra in dolore suspirat et in opere non emendat si expectas non corrigimur et si vindicas non duramus. Manum. Pelli mee consumptis carnibus adhesit os meum et derelicta sunt tantummodo labia circa dentes meos. Miseremini mei miseremini mei saltem

vos amici mei: quia manus domini tetigit
me. Quare me persequimini sicut deus:
et carnibus meis saturamini? Quis michi
tribuat: ut scribantur sermones mei? Quis
michi det ut exarentur in libro stilo ferreo
aut plumbi lamina: vel certe sculpantur
in silice? Scio enim quod redemptor meus
vivit: et in novissimo die de terra surrecturus
sum: et rursum circumdabor pelle mea: et
in carne mea videbo deum. Quem visurus
sum ego ipse et oculi mei conspecturi sunt: et
non alius. Reposita est hec spes mea in
sinu meo. ℟. Quomodo confitebor tibi domine
deus meus qui veneris in iudicio tuo quia cor meum
mundum non custodivi animam meam in carne posui
pollui templum corporis mei de opere iniquitatis cogitavi
prior te domine antequam discutias me. Miserere
mei. ℣. Tibi soli peccavi domine. Miserere.
Vir fortissimus iudas collatione facta
duodecim milia dragmas argenti
misit ierosolimam offerre ea ibi pro
peccatis mortuorum: iuste et religiose
de resurrectione cogitans. Nisi enim eos

qui

qui ceciderat reſurrecturos ſperaret: ſup-
fluū videretur et vanū orare p mortuis
Sed qz cōſiderabat q hy qui cū pieta-
te dormicōz accepant: optimā hrent
repoſitā grām. Scā ergo et ſalubris
ē cogitacio p defunctis exorare: vt a
pctis ſoluerent. R. Libera me dn̄e de-
morte etna. in die illa tremēda Quādo celi
mouēdi ſūt et tra V. Dies illa dies ire dies
calamitatis et miſerie dies magna ꝛ ama-
ra valde: Qn̄ celi. Ad laudes. Ane et pſlmi.
Exultabūt oſſa hūiliata. Miſere: Exau-
di dn̄e oroz meā ad te oīs caro veniat. Te
decet ymn9: Me ſuſcepit dextra tua dn̄e.
Deus ds meus: A porta inferi erue dn̄e
aīas eoz. Ego dixi: Omis ſpūs laudet
dnm. Laudate dnm de celis: V. Audiui
vocē de celo ꝛc. Ad bn̄ an̄ Ego ſum re-
ſurrectio et vita qui credit ī me etiā ſi mo-
rtuus fuit viuet et oīs qui viuit et cre-
dit ī me nō morietur in etnū. Pater nr̄
Et ne nos V. A porta inferi Dn̄s vo.
Oremus: Pro omib9 qb9 orare tenemur.